ОРГАНІЗАЦІЯ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ТОВАРІВ НАРОДНОГО СПОЖИВАННЯ В м.ХАРКОВІ

Романов М.Г.
Науковий керівник – доцент Козенок А.С.
Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка, (61111, Харків, проспект Ювілейний, 65Г, кафедра транспортних технологій і логістики, тел. (057)-710-44-33 ,E-mail: Kttl2012@mail.ua)

На сьогодні, рівень розвитку сфери доставки товарів народного споживання (ТНС) в місті Харкові, в першу чергу, залежить від існуючих технологічних методів та стану дорожнього покриття, які дозволяють організувати процес просування ТНП від вантажовласників до вантажоодержувачів. Дані методи, у свою чергу, є основою для розробки відповідних систем підтримки прийняття рішень (СППР) для суб'єктів транспортного ринку. При цьому запропоновані технологічні методи, лише зрідка, базуються на рішеннях і діях, направлених на комплексне здійснення транспортного процесу. Це означає, що організація перевезень вантажів, зокрема товарів народного споживання містах, проводитися тільки з урахуванням відстані їх транспортування, або кількості перевезеного товару, або тільки термінів доставки. У теж час, на етапі планування процесу доставки ТНП не розглядається можливість поєднання основних елементів транспортного процесу з додатковими послугами і, найголовніше, потребами попиту.

Проведений аналіз зарубіжного досвіду, тих транспортних фірм, які взяли на озброєння логістичну концепцію, показує, що виконання додаткових послуг, не пов'язаних безпосередньо з перевезеннями, має велике значення і дає позитивні результати. В першу чергу, збільшується привабливість транспортної фірми для клієнтури, збільшується прибуток, прискорюється впровадження більш прогресивних транспортних технологій і поліпшується обслуговування споживачів, знаходяться в постійному контакті з перевізником, що дозволяє зміцнити своє становище на ринку транспортних послуг. Також, основною проблемою при виробленні конкретних технологічних рішень є те, що в більшості випадків відносини між перевізником і споживачем будуються на ізольованому підхід до управління запасами. При цьому система управління запасами у споживача вибудовується на основі прогнозування попиту. Найчастіше, розробляються моделі прогнозу на майбутнє ґрунтуються на найпростішій ретроспективі попиту, що різко знижує надійність і гнучкість даних моделей до відображення реальної ситуації, яка складається на ринку транспортних послуг. Внаслідок чого, перевізник із-за проблем з надійністю і точністю прогнозу не має необхідної інформації про потреби клієнта на перспективу. В результаті, з'являються значні відхилення у графіках замовлень і виробляються несвоєчасні управлінські рішення.

Список літератури:

1. Бродецкий Г. Л., Экономико-математические методы и модели в логистике: Потоки событий и системы обслуживания [Текст]/ Г. Л. Бродецкий. – М.: Академия, 2008. – 411 с.